

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Hamburg (Tyskland) den 1 augusti 2017 –
Tänzer & Trasper GmbH mot Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft**

(Mål C-462/17)

(2017/C 347/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tänzer & Trasper GmbH

Motpart: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Tolkningsfrågor

Är de ingredienser som räknas upp i punkt 41 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008 ⁽¹⁾ sådana ingredienser som en spritdryck minst måste innehålla för att få ha försäljningsbeteckningen "ägglikör" (minimikrav) eller utgör uppräkningsen en uttömmande uppräkningsen av de tillåtna ingredienserna i en produkt med försäljningsbeteckningen "ägglikör"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 2008. s. 16)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Trento (Italien) den 3 augusti 2017 –
Chiara Motter mot Provincia autonoma di Trento**

(Mål C-466/17)

(2017/C 347/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Trento

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande Chiara Motter

Svarande: Provincia autonoma di Trento

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör, med avseende på tillämpningen av icke-diskrimineringsprincipen i klausul 4 i ramavtalet, kravet på att ha klarat den initiala objektiva kontrollen av yrkeskvalifikationerna genom ett offentligt uttagningsprov ett kriterium som kan jämföras med ett utbildningsvillkor, som den nationella domstolen ska beakta i syfte att fastställa huruvida situationen för tillsvidareanställda och visstidsanställda arbetstagare är jämförbar samt för att avgöra huruvida det föreligger en objektiv grund som motiverar att tillsvidareanställda och visstidsanställda arbetstagare behandlas olika?

- 2) Utgör principen om icke-diskriminering i klausul 4 i ramavtalet hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 485.1 i decreto legislativo n. 297 av den 16 april 1994, vari det föreskrivs att, vid fastställandet av anställningstiden vid den tidpunkt då en arbetstagare blir fast anställd, ska de fyra första åren som visstidsanställd beaktas fullt ut, medan år utöver dessa reduceras med en tredjedel för rättsliga ändamål och med två tredjedelar för ekonomiska ändamål, om det i samband med visstidsanställning inte gjordes en sådan initial objektiv kontroll av yrkeskvalifikationerna genom ett offentligt uttagningsprov med positiv utgång?
- 3) Utgör principen om icke-diskriminering i klausul 4 i ramavtalet hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 485.1 i decreto legislativo n. 297 av den 16 april 1994, vari det föreskrivs att, vid fastställandet av anställningstiden vid den tidpunkt då en arbetstagare blir fast anställd, ska de fyra första åren som visstidsanställd beaktas fullt ut, medan år utöver dessa reduceras med en tredjedel för rättsliga ändamål och med två tredjedelar för ekonomiska ändamål, med hänsyn till syftet att förhindra att det uppstår omvänd diskriminering till nackdel för fast anställda lärare som anställts efter att ha klarat ett offentligt uttagningsprov?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di L'Aquila (Italien) den 7 augusti –
Gabriele Di Girolamo mot Ministero della Giustizia**

(Mål C-472/17)

(2017/C 347/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di L'Aquila

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Gabriele Di Girolamo

Svarande: Ministero della Giustizia

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas den sökande fredsdomarens tjänsteutövning av begreppet "visstidsanställd" i den mening som avses i artikel 1.3 och artikel 7 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾, jämförda med klausul 2 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70 ⁽²⁾ och med artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande, kan, vid tillämpningen av klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70, en [ordinarie] ledamot eller "yrkesdomare" betraktas som en, med en visstidsanställd fredsdomare, jämförbar tillsvidareanställd?
- 3) Om svaret på fråga 2 är jakande, ska skillnaden mellan de förfaranden som används vid rekryteringen av ordinarie ledamöter och de lagstadgade urvalsförfaranden som används vid rekryteringen av fredsdomare anses utgöra en objektiv grund i den mening som avses i klausul 4.1 och/eller 4.4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70/EG, som – enligt gällande praxis i dom nr 13721/2017 från Corte di Cassazione a Sezioni unite och yttrande nr 464/2017 av den 8 april 2017 från Consiglio di Stato – motiverar att fredsdomare, såsom i den visstidsanställda sökandens fall, inte omfattas av samma anställningsvillkor som jämförbara tillsvidareanställda ordinarie ledamöter, och som även motiverar underlåtenheten att tillämpa preventiva och straffrättsliga åtgärder mot missbruk av användandet av visstidsanställningskontrakt i den mening som avses i klausul 5 i nämnda ramavtal, som införts genom direktiv 1999/70/EG, och i den mening som avses i den nationella bestämmelsen om genomförande av nämnda klausul i artikel 5.4 i lagstiftningsdekret nr 368/2001, med beaktande av att det saknas en grundläggande rättsprincip i den nationella rättsordningen eller konstitutionell bestämmelse som kan rättfärdiga antingen särbehandlingen i fråga om anställningsvillkoren eller det absoluta förbudet mot att omvandla fredsdomarens anställning till en tillsvidareanställning, och även med hänvisning till den tidigare nationella bestämmelsen (artikel 1 i lag nr 217/1974) som redan föreskrev att anställningsvillkoren skulle utjämnas och fredsdomarnas visstidsanställningar gradvis stabiliseras?